

og det saameget mindre, som en saadan Medvirkning i en ikke ringe Grad vil besværliggjøre Valget. Det fortjener endelig ogsaa at fremhæves, at det er Amtsraadet, der har at paasee Amtets økonomiske Interesser med Hensyn til Ordningen af Forligsvæsenet, saa at der ikke ved samme paasees Amtsrepartitionssonden ufornødne Udgifter (sfr. § 10), og at dette ogsaa er en, om end mere underordnet, Grund for uden Indskrænkning at lægge Valgene i Amtsraadets Haand.

Hvad Kjøbstæderne angaaer bestemmer Udkastet, at den samlede Communalbestyrelse der vælger Forligsmæglerne. Naar det af Folkethinget vedtagne Udkast blot forandrede Bestemmelserne i Forordningen af 10de Juli 1795 § 12 derhen, at det nu skulde overlades Borgerrepræsentanterne istedetfor Magistraten at foreslaae de 4 eller 6 Mænd, blandt hvilke da det hele Borgerstabs efter de fleste Stemmer skulde udvælge to til at være Forligscommissairer, da har det forekommet Ministeriet uhenstigtsmæssigt at lade en saadan ændring, og med den Maade, hvorpaa de communale Valg nu i Almindelighed foretages, ikke stemmende Indretning bestaae, da dog alle Hensyn ved Valgene maae antages at ville blive fyldestgjorte, naar de foretages af den samlede Communalbestyrelse, gjennem hvilken jo Borgerne netop ved deres Repræsentanter have den fornødne Indflydelse paa Sagens Afgjorelse.

Tiden, hvorpaa Forligscommissairerne, saavel for Landet, som for Kjøbstæderne, vælges, er bestemt til 6 Aar (sfr. Folkethingets Forslag for Kjøbstæderne, i Henhold til Forordningen 1795, 3 Aar og for Landet, sfr. Udkastets § 2, 4 Aar.). Ministeriet har antaget, at man ved at bestemme Tiden til 6 Aar vil opnaae at drage større Fordeel af den af Forligsmæglerne indvundne Dvæls og Erfaring.

ad § 4.

Ministeriet maa erkende, at det af flere Hensyn kan være hensigtsmæssigt, hvor de locale Forhold tilstede Saadant, at danne Forligsdistricter fælles for Kjøbstad og Land. Hvad angaaer Sammensætningen af Forligscommissiønerne i saadanne Districter, har Ministeriet troet, at den kunde foregaae saaledes,

at der i de Districter, hvor der maatte tillægges Kjøbstad og Land omtrent samme Betydning, kun vælges een Commissair for hver Afdeling, men at der derimod i de Districter, hvor den ene Afdeling har overveiende Betydning fremfor den anden, vælges to Commissairer for hiin og een for denne. At Valget af Commissairerne for Kjøbstadens Vedkommende maa tilkomme dennes Communalbestyrelse, for Landets Vedkommende Amtsraadet, er en Selvfølge.

ad § 5.

Naar det her er fastsat, at i det i § 4 omhandlede Tilfælde, naar kun eet Medlem for Kjøbstaden eller Landdistrictet har Sæde i Commissionen, og dette Medlem afgaaer, ingen Sager vil være at foretage fra den paagældende Afdeling af Valgkredsen, forinden den ledige Plads igjen er bleven besat, saa kan denne Bestemmelse neppe have nogen Betænkelse for Kjøbstadens Vedkommende, hvor Communalbestyrelsen oftere holder Møde, og i fornødent Fald let vil kunne sammentales i den heromhandlede Anledning. Da Amtsraadet derimod kun holder Møde hver tredie Maaned, og det saaledes kunde indtræffe, at Commissionen, naar det af Amtsraadet valgte Medlem aftraadte, i længere Tid maatte standse sin Virksomhed med Hensyn til Sager fra Landdistrictet, har man antaget, at Amtmanden i Overensstemmelse med Fdn. af 13de Aug. 1841 § 33 i saadanne Tilfælde bør constituere en Mand, der kan fungere som Forligsmægler for Landdistrictet's Vedkommende, indtil et nyt Medlem kan blive valgt af Amtsraadet. I Tilfælde af temporairt Forfald eller Inhabilitet formentes Reglen i Fdn. af 10de Juli 1795 § 48 at kunne komme til Anvendelse.

ad § 6.

At Dommere og Sagførere ikke kunne vælges til Forligscommissairer, er i Overensstemmelse med Folkethingets Forslag, hvortil denne Bestemmelse ved Sagens tredie Behandling eenstemmig blev optagen.

ad § 7.

Er overensstemmende med § 4 i det af Folkethinget vedtagne Forslag.